

ପିଲ୍ଲାଙ୍କି

ଘରିତା

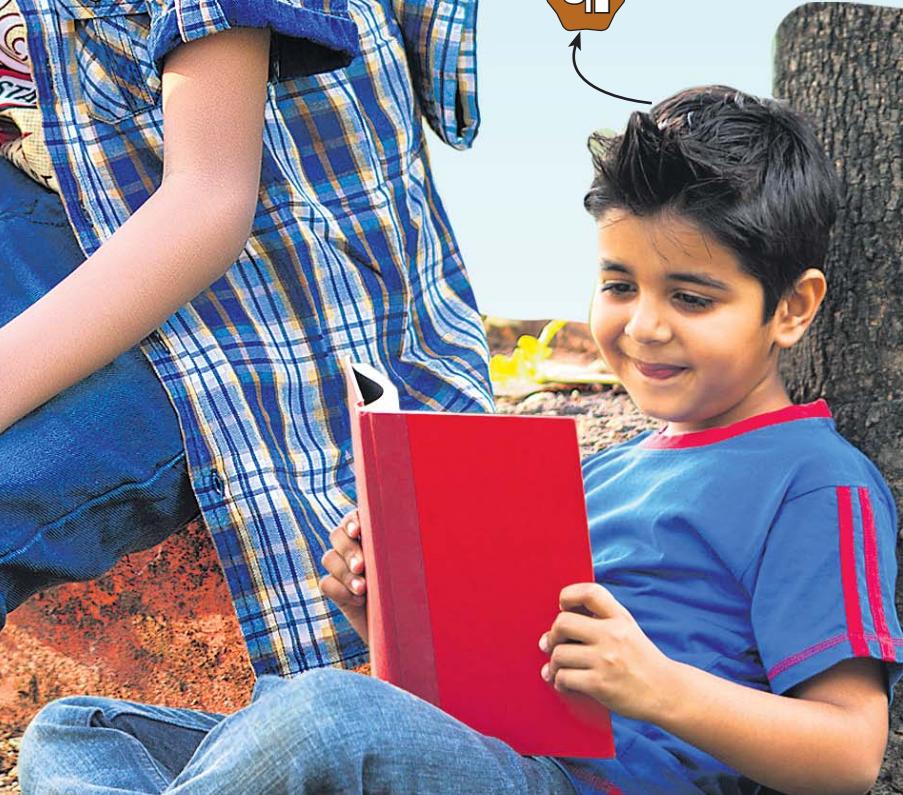
ଜଣା ଅଜଣା

ଆଇନା

କହିଲ ଦେଖ

ଗ

ଗପ

ସାହୁ ସେଇବା ଭଲ ପିଲା

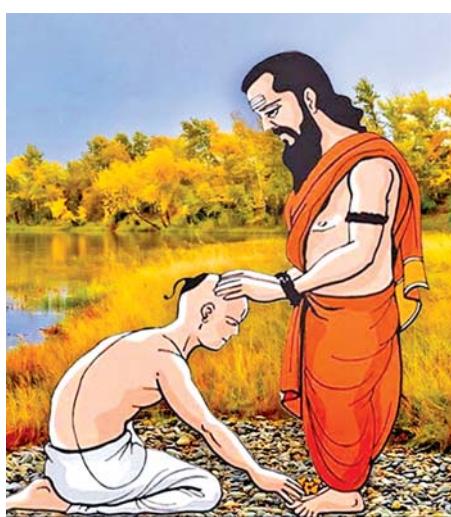
ଖୁଲି ଖୁଲି ହସ

ଶିଳ୍ପର ଗାଁରେ ସାହୁ ଘର। ପାଖ ବରାଳପୋଖର ସ୍ଥଳରେ ଷଷ୍ଠ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାଠ ପଡ଼େ। କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁଦିନେ ସ୍କୁଲକୁ ଯାଏ ନାହିଁ। ସ୍କୁଲକୁ ଯିବାବେଳେ ଅଟି ଯାଇ ଘରୁ ନେଇଥିବା ପଇସାରେ ରୂପଚୂପ, ଚାର, ବରା, ଯିଆଜି ଖାଇ କେଉଁ ଲୋକ ଘରେ ଲୁହିଯାଏ। ୪ଟା ବାଜିଲେ ଘରକୁ ଫେରେ। ଏମିତି ତା'ର ଦୁଷ୍ଟମି ଏତେ ବଡ଼ ଗଲା ଯେ ବେଳେବେଳେ ବାପା ପକେରୁ ଟଙ୍କା ପଇସା ଚେରି କରି ପାଖ ହଲରେ ସିନେମା ଦେଖିଲା। ତା'ର ବଦମାସ ଶୁଣ ବଢ଼ିବଢ଼ି ଚରମ ସାମାରେ ପହଞ୍ଚିଲା। କେତେବେଳେ ଯଦି ବାପା ପକେରୁ ଟଙ୍କା ନ ପାଇଲା ବାପା ମାତ୍ରାକୁ ଧମକ ଦେଇ ପଇସା ନ ଦେଲେ ଆମୁହତ୍ୟା କରିବ ବୋଲି ଜିଦ ଧରିଲା। ବାପା ଟଙ୍କା ଦେଲେ ସିନେମା ଦେଖିବା ଓ କୁଆ ଖେଳରେ ପଇସା ଉଡ଼ାଇଲା। କ'ଣ କରିବେ ? ବାପା ମା' ବଢ଼ ଦୁଷ୍ଟିକାରେ ପଡ଼ିଲେ। ଏମିତି କୁଳାଙ୍ଗାର ପୁଅଟିଏ ଜନ୍ମ ଦେଇ କି ଭୁଲ କିଛି ? ଏକଥାବି ଭାବି ଭାବି ସେମାନେ କଣ୍ଠ ହୋଇଗଲେ। ପଡ଼ୋଶାଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ମା' ବାପା ଜଣେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଘରକୁ ପୁଆଟ ଏତି ଆଚରଣ ପାଇଁ ବୁଝିବାକୁଗଲେ ଓ ପୁଆ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ ସବୁକଥା କହିଲେ।

ପଣ୍ଡିତ ସବୁ ଶୁଣି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପୁଆକୁ ଛାଢି ଦେବାକୁ ସେ ମା' ବାପାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ। ସେମାନେ ସାହୁଙ୍କୁ ବସୁତ ବୁଝିପାଇଲା ନାହିଁ। ପୁଣି କିଛି ଦିନ ପରେ ପଣ୍ଡିତ ସିନେମାର କାହାଣୀ ଲେଖି ଆଣିବାକୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ। ସେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ତିରରେ କାହାଣୀ ଲେଖି ନ ପାରିବାରୁ ୨/୩ ଦିନ ସିନେମା ଦେଖା ତା'ର ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ଦେଖିକ ଶୁଣେଇବା ଓ ପୁଣି ଲେଖିବାରି ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଦେବା ଯୋଗୁ ସାହୁର ସିନେମା ଦେଖା ପ୍ରାୟ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ପରେ ସେ ଆଗରୁ ଦେଖିଥିବା ସିନେମାର ପୁନର ପୁନର କାହାଣୀ ଲେଖି ଚାଲିଲା। ଥରେ ଏକ ସିନେମା ପ୍ରଯୋଜନ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲେ। ସେ ସାହୁର କାହାଣୀ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ।

ମୁଁ ସବୁଥରେ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଦେବି”। ଏ କଥାରେ ସାହୁ କିଛି ଦିନ ପରେ ଭାବିଲା, ଜଣେ ପଣ୍ଡିତ ମୋର ଏସବୁ କଥାରେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ରାଜି ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି। କାରଣ କ'ଣ ? ସେ କିଛି ବୁଝିପାଇଲା ନାହିଁ।

ଦ' ୬ ନ
ଦୁଇ ଦିନ
ଗଲା। ପଣ୍ଡିତ ତାଙ୍କୁ
ତାକି କହିଲେ, “ସାହୁ
ତୁମେ ଯେଉଁ ସିନେମା
ଦେଖୁଛ ତା'ପର ଦିନ
ମୋତେ ଶୁଣେଇବା ବେଳେ

ଏମିତି ତାଙ୍କୁ କାହାଣୀ ଶୁଣେଇବା ଯୋଗୁ ଆଉ ସେଦିନ ସିନେମା ଦେଖିବାକୁ ଯାଇପାଇଲା ନାହିଁ। ପୁଣି କିଛି ଦିନ ପରେ ପଣ୍ଡିତ ସିନେମାର କାହାଣୀ ଲେଖି ଆଣିବାକୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ। ସେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ତିରରେ କାହାଣୀ ଲେଖି ନ ପାରିବାରୁ ୨/୩ ଦିନ ସିନେମା ଦେଖା ତା'ର ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ଦେଖିକ ଶୁଣେଇବା ଓ ପୁଣି ଲେଖିବାରି ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଦେବା ଯୋଗୁ ସାହୁର ସିନେମା ଦେଖା ପ୍ରାୟ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ପରେ ସେ ଆଗରୁ ଦେଖିଥିବା ସିନେମାର ପୁନର ପୁନର କାହାଣୀ ଲେଖି ଚାଲିଲା। ଥରେ ଏକ ସିନେମା ପ୍ରଯୋଜନ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲେ। ସେ ସାହୁର କାହାଣୀ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ।

ସେସବୁ ପଢ଼ି
ପ୍ରଯୋଜକ

ଖୁବ ପ୍ରଶନ୍ଦା କଲେ।
କହିଲେ “ସାହୁ ଜଣେ
ଭଲ ସିନେମା ଲେଖିବା
ହେବ”। ଧାରେ ଧାରେ
ସାହୁର ବିରାଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଘରିଲା। ସେ କେବଳ
ଜଣେ ଲେଖିବା ମୁହଁ,
ସିନେମା ଜଗତର ଭଲ
କଳାକାର ପାଇଗଲା।

ଥରେ ପଣ୍ଡିତ ସାହୁର ମା’
ବାପାଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡକାଇ
ତା ବିଷୟରେ କହିଲେ।

ମାଆ ଓ ପୁଆ ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା....)
ପୁଆ: ମାମା ମୁଁ କ'ଣ ଭଗବାନଙ୍କ ପରି
ଦେଖାଯାଏ ?
ମାଆ: ଏମିତି କାହିଁକି ପଚାରୁଛ ପୁଆ ?
ପୁଆ: କାରଣ ମୁଁ ଯୁଆଡ଼େ ବି ରାଗେ ସମସ୍ତେ
କହୁଛନ୍ତି, ଭଗବାନ ଲାଇ ପୁଣି ଆସିଗଲା।

(ମାଆ ଓ ପୁଆ ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା....)

ପୁଆ: ମାମା ମୁଁ କ'ଣ ଭଗବାନଙ୍କ ପରି
ଦେଖାଯାଏ ?

ମାଆ: ଏମିତି କାହିଁକି ପଚାରୁଛ ପୁଆ ?

ପୁଆ: କାରଣ ମୁଁ ଯୁଆଡ଼େ ବି ରାଗେ ସମସ୍ତେ
କହୁଛନ୍ତି, ଭଗବାନ ଲାଇ ପୁଣି ଆସିଗଲା।

(ବାପ ଓ ପୁଆ ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା...)

ପୁଆ: ତୁମ ମୁଣ୍ଡରେ ଦୁଇଟା ତୁଟି ଧଳା କାହିଁକି
ହୋଇଯାଇଛି ?

ବାପା: ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ
ବେଶି ହଲାଇବା କରନ୍ତି ତୁଟି ସେତେ ଧଳା
ହୋଇଯାଏ।

ପୁଆ: ଓହୋ ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଏବେ ବୁଝିଲି
କେଜେକି ତୁଟି ଏତେ ଧଳା କ'ଣ ପାଇଁ
ହୋଇଛନ୍ତି।

ପିଲ୍ଲାଙ୍କ ଧରିତ୍ରା

ସମ୍ପାଦକ: ଥେଗତ ସତପଥୀ

Printed and published by
Sri Tathagata Satpathy on behalf of
Navajat Printers & Media Pvt. Ltd.
and printed at Navajat Printers, B-15,
Rasulgarh Industrial Estate,
Bhubaneswar-10, Ph. (0674) 2580101,

ସୁଚନା

ଆଜନା ସ୍ଵର୍ଗ ଲାଗି ଭରମ
କ୍ଲାଇଟିହାଲ ରିଜଲ୍ୟୁସନ ଥିବା)ର
ମା ଫଟୋ ସହ ପୁରା ନାମ, ବୟବ,
ଠିକଣା ; ତୁମ ଭୁଲୀ ସ୍ଵର୍ଗ ପାଇଁ ଚିତ୍ର,
ନିଜ ଫଟୋ ସହ ଶ୍ରେଣୀ, ସ୍କୁଲ,
ଠିକଣା, ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଅଥସବୁ ଗପ, କବିତା, ବିଜ୍ଞାନ
କଥା, ଶିଶୁ ପ୍ରତିଭା, ମତାମତ
ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଇ-ମେଲ୍ବରେ
ପଠାଇପାରିବେ ।

ଆମ ଠିକଣା

dharitrifeature@gmail.com

ମତାମତ

» ଏଥର ପିଲାଙ୍କ ଧରିତ୍ରୀରେ ଶ୍ଵାନିତ ମା’ ପାଇଁ ପଦେ ସତରେ ଚମକାର
ଲାଗିଲା ।

-ଜୟଶ୍ରୀ ନନ୍ଦ, କ୍ରୀଦାଶପୂର, ନିଯାଗରା

» ଆଜନା ପୁଷ୍ଟାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇସବା କୁନ୍ତି ପିଲାଙ୍କ ଫଟୋ ସ୍ଵର ହୋଇଛି ।

- ସୁନନ୍ଦ ଦାସ, ଭୋଗରାଇ, ବାଲେଶ୍ୱର

» ‘ଜଶ୍ଵର ଅଛନ୍ତି’ ଗପଟି ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଲା । ବୃଦ୍ଧ ଜଶ୍ଵର ବିଶ୍ୱାସ ତାଙ୍କୁ
ବିପଦ ସମୟରେ ରାତ୍ରୀ ବିଦାଇଲା ।

-ଜୟଶ୍ରୀ କର, କୁଟିଷ୍ଠା, ସମଲପୁର

» ‘ଏଥର ପ୍ରଶନ୍ଦ’ ସ୍ଵର୍ଗରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇସବା ପରିଶୁଦ୍ଧିକର ଉଭର ଦେବା
ପାଇଁ ଭଲ ଲାଗୁଛି ।

-ସାରନା ରାମ, ଦଶରଥପୂର, ଯାଜପୂର

ଚଗଲା ଭୀମ

କହିଲୁ ଆମେବେଶର ସହୂ ଯାଇବା
ପୁଲିଷ ଅର୍ଥର କେତୋଟାରେ ମିଳିଛି ?

ବାର କ୍ରାଇମ ପେଗ୍ରୋଲ ଆର ସାବଧାନ ଜାରିଆ
ଏହି ଦୁଇଟି ପୁନରେ ମିଳିଥାଏ ।

ବହି ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର ଭଣ୍ଟାରା
 ବହି ପଡ଼ିବା ଦାରା ଆମର ଧୀ
 ଶକ୍ତି ବଡ଼ିବା ସହିତ ଆମେ ଜିଜ୍ଞାସୁ
 ହୋଇଥାଉା ତେବେ ଏହା ଯେ କେବଳ
 ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ଥିବା ବହି ପଡ଼ାରେ
 ସାମିତ ତା' ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା ବାଦ୍
 ବିଜ୍ଞାନ ବହି ପଡ଼ିବାରେ ଅନେକେ ଚାନ୍ଦି
 ରଖନ୍ତି; ଯାହା କି ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନର
 ପରିସର ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସାହାୟ୍ୟ
 କରେ। ପିଲାମାନଙ୍କର ଏତଳି ବହି ପଡ଼ା
 ନିଶାକୁ ନେଇ ଏଥରର ଉପମ୍ବାପନା...।

४

ଦିଓ ନୂଆ ନୂଆ ଚେକ୍ଷେଣେଜିର ବିକାଶ
ହେଲାଗି, ପିଲାମାନେ କୌଣସି ନୂଆ
କଥା ଜାଣିବାକୁ ବହି ଛାଡ଼ି ପ୍ରଫେସର
ଶୁଭୁଳର ସାହାଯ୍ୟ ନେଉଛନ୍ତି । ହେଲେ
ଇଥାସଳଖ ବହି ଧରି ପଡ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ଏକାଗ୍ରତା
ବଢ଼ିବା ସହ ବୌଦ୍ଧିକ ବିକାଶ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି
ଏକ ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ବହିରୁ କେବଳ
ଯେ, କୌଣସି ବିଷୟରେ ବିୟୁତ ଭାବରେ ତଥ୍ୟ
ମିଳିଥାଏ ତା ନୁହେଁ ଅଥରେ ଥିବା ତତ୍ତ୍ଵ ଦ୍ୱାରା
ପିଲାଙ୍କୁ ଚାହିଁବା ମଧ୍ୟ ସହଜ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ
ଅନେକ ପିଲା ପଡ଼ା ବହି ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହି
ପଡ଼ିବାରେ ବି ରୁଚି ରଖନ୍ତି । ଜାଣନ୍ତୁ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ
କ'ଣ କୁହୁନ୍ତି ଏମାନେ...

ବହି ପଡ଼ା ମୋର ନିଶା

ବହି ପଡ଼ିବା ମୋର ଏକ ପ୍ରକାର ନିଶ୍ଚା । ପଡ଼ା ବହିକୁ
ଛାଡ଼ିଦେଲେ ବିଶ୍ଵାସ ଲେଖକଙ୍କର ଉପନ୍ୟାସ ପଡ଼ିବାକୁ
ଉଳପାଏ । ମୋତେ ମନୋଜ ଦାସଙ୍କ କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ
ପଡ଼ିବାକୁ ଉଳ ଲାଗେ । ତାଙ୍କର
ବିଭିନ୍ନ ଉପନ୍ୟାସ ଓ
କାହାଣୀର କଲେଚୁନ
ରଖୁଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଅଭିସାର
ମୋର ଅତି ପ୍ରିୟ ବହି ।
ପାଠପଢ଼ା ସରିଗଲେ ମୁଁ
ଏହିସବୁ ବହି ପଡ଼ିବାକୁ
ବସିଯାଏ । ମନୋଜ
ଦାସଙ୍କ ଲେଖା ପଡ଼ି ମୋତେ
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଗନ୍ଧ ଓ କବିତା

ଲେଖିବାକୁ ଉପାସ ମିଳେ ।
—ଅର୍ଜିତା ମହାପାତ୍ର, ଲ୍ଲୋ-୫, ଧଳାପଥର କଳାପଥର
ଶତିକା ଦର ବିନ୍ଦୁକପ, ଶତାମଧାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ

ଗଙ୍ଗା ସଞ୍ଚୟ କରି ବହି କିଶୋ
 କରୋନା ସମୟରେ ବହି ପଡ଼ିବା ମୋର ହୁବି ହୋଇଗଲା ।
 ମୋତେ ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଇଂଲିଶରେ
 ବିଭିନ୍ନ କାହାଣୀ, କବିତା ଓ ଭୂତଗପ
 ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ଭଲ ଲାଗେ ।
 ମାସକୁ କିଛି ଗଙ୍ଗା ସଞ୍ଚୟ
 କରି ବହି କିଶୋ । ବିଭିନ୍ନ
 କଥାକାରଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ
 କରି ଗାସ୍ତିକି, ଲେଖକଙ୍କ
 ପ୍ରତିଟି ବହକୁ ଆଲମାରୀରେ
 ସାଇତି ରଖିଛି ।

-ପିଣ୍ଡ ହଲାଙ୍ଗୀ,
କ୍ଲାସ୍-୧୦, ସାଙ୍ଗନା ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର, କୋରାପୁର

ବେଳିଆମ ରାଜ୍ୟ

କୁଞ୍ଚିତ ଶରୀର ବଢ଼ାଏ ବନ୍ଦି ପଡ଼ା

ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ବ୍ୟତୀତ ପିଲାଙ୍କୁ ଆମେ
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶିଶୁ ସହିତ୍ୟକଙ୍କ ରଚନା
ପଡ଼ିବାକୁ ଦେଇଥାଉ। ମନୋଜ ଦାସ
ଓ ଡି. ରାମଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକଙ୍କ ଗପବହୁ,
ଉପନ୍ୟାସ, ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଜୀବନୀ
ଇଂଳିଶରେ ରସକିନ୍ ବଣ୍ଣ ଓ ନତାଶା
ଶର୍ମା ଗପ, ବିଜ୍ଞାନ, ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ
ଇତ୍ୟାଦି ବହି ପଡ଼ିବାକୁ ଛାତ୍ରାକ୍ରଙ୍କୁ
ପରାମର୍ଶ ଦେଉ। ଲାଲକ୍ରେବାରେ ପିଲାମାନେ ଶିଶୁ ସହିତ୍ୟ, କୁଳକ,
ଦେଶ ବିଦେଶର ଭ୍ରମଣ କାହାଣୀ, କଟିଛୁ ପଡ଼ିବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି।
ଗଣିତ, ବିଜ୍ଞାନ, ଭୂଗୋଳ, ଇତିହାସ, ଅର୍ଥନୀତି ସମକ୍ଷୀୟ ବ୍ୟାପକ
ପଠନ ଫଳରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତା ଓ କଞ୍ଚକା ଶକ୍ତିର ବୃଦ୍ଧିଷ୍ଟୁସ ଏବଂ
ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ, ଅନୁଶୀଳନ ଓ ବିଶ୍ଵିଷଣ ଶକ୍ତିର ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ।
ଗାଁଙ୍ଗକ ଓ ଶିଶୁ ସହିତ୍ୟକମାନଙ୍କ ଉପନ୍ୟାସ ଓ ଗପ ପଡ଼ିବା ଦ୍ୱାରା
ସେମାନଙ୍କର ବୌଦ୍ଧିକ ବିକାଶ ହେବା ସହ ସୁଜଣଶୀଳତା ବହିଥାଏ।
ପିଲାମାନେ ଫଳାରମୋହନ ଦାସ, ଗାଧାର ମୋହେର, ମାୟାଧର
ମାନସିହୁ, ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ, ରାଧାନାଥ ରାୟ, ହରେକୁଷ୍ଟ ମହତାବ,
ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ, ଭୀମାମୋଇ, କୁନ୍ତଳାରା ସାବତ, କୁଞ୍ଜବିହାରା ଦାସ
ଆଦିଙ୍କ କବିତା ଓ ଉପନ୍ୟାସ ପଢ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଓଡ଼ିଆ ଶକ୍ତରେ
ଭାଷାଜ୍ଞାନ ବଢ଼ିବା ସହ ପ୍ରତିଟି ଶବ୍ଦକୁ କାହାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ମନେ ରଖୁ
ପାରନ୍ତି।

- ବିକାଶ କୁମାର ରାଉଳ, ଆସିଷ୍ଟନ୍ ଶିକ୍ଷକ, ବାଘାୟତାନ୍ୟ ସରକାରୀ
ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାଳୟ, ଓଡ଼ିଶା, ବାଲେଶ୍ୱର

ବହି ପଢ଼ିଲେ ଖୁସି ଲାଗେ

ପୁରୁ ପ୍ରେସ କରିବାକୁ ଲାଗି ବହି ପଡ଼ିବା ସବୁବୁ ଭଲ
ଉପାୟ ବୋଲି ମୁଁ ଭାବେ ।
ସେଥିପାଇଁ ମୁଲୁ ସାରଙ୍ଗେ
ସହ କଥା ହୋଇ
ନାଦିନରେ ଥରେ
ଲାଇବ୍ରେରୀରୁ ବହି
ଆଶି ପଡ଼େ । ସାର
ବି ବାଛି ବାଛି ମୋତେ
ଭଲ ବହି ପଡ଼ିବାକୁ
ଦିଅନ୍ତି । ଏଇଟା ମୋର
ଏକ ପ୍ରକାର ନିଶା ହୋଇଗଲାଶି
କହିଲେ ଚଳେ । ପଢା ବହି ସହିତ ଗଞ୍ଜ ଓ କବିତା ବହି ବି
ଅଧିକ ପଡ଼େ ।

-ଆୟକ୍ଷ ମହାକୁଳ, କ୍ଲାସ-୯,
କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଅନୁଗୁଳ

ପାଙ୍କା ଥୁଲେ ପଡ଼ିବାକୁ ଲାଇଟ୍ରେଗୀ ଯାଏ
 ଛୋଟବେଳେ ମୋତେ ପଞ୍ଚତନ୍ତ୍ର, ଜହମାର୍ମୁଁ ଓ ବିକ୍ରମ
 ବେତାଳ କାହାଣୀ ପଡ଼ିବା
 ପାଇଁ ଭଲ ଲାଗୁଥିଲା ।
 ମୋର ଫେରରତ୍ନ
 ଗପ ବହି ଥିଲା
 ଅ ଦ ବ । ଲ କ ର ।
 କାହାଣୀ । ତା'କୁ
 ସବୁରୁ ଦେଶୀ କିଣି ।
 ଅପରାହ୍ନ ସମୟରେ
 ଘର ପାଖରେ ଥୁବା
 ଲାଇଟ୍ରେଗୀକୁ ବହି ପଡ଼ିବାକୁ
 ଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ଆମ ସହରରେ ପୁସ୍ତକ ମୋଳା
 ହୁଁ, ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସହ ବୁଲିବାକୁ ଯାଏ ଓ ସେଠାରୁ
 କିମ୍ବା ମନାର କହି କିମ୍ବା ଅଣିବା ।

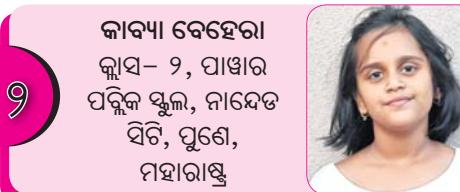
-ପ୍ରତିକ୍ଷା ଜେମା, କାସ-୧୦,
ଜୟରାମପୁର ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଲୟ, ବାଲେଷ୍ଠର

ଆଦ୍ୟା ତ୍ରିପାଠୀ
କ୍ଲାସ - ୯, ସେଣ୍ଟ
ଜେଶେପ୍ଟ ହାୟର
ସେକେଣ୍ଟରୀ ସ୍କୁଲ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

୧

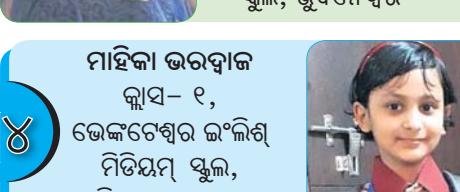

କାବ୍ୟା ବେହେରା
କ୍ଲାସ - ୨, ପାଞ୍ଜାର
ପର୍ଲିକ ସ୍କୁଲ, ନାନ୍ଦେତ
ଏଟି, ପୁଣେ,
ମହାରାଷ୍ଟ୍ର

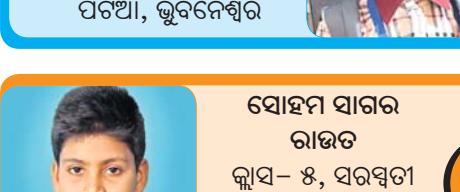
ଅଗୋମିରା
ସ୍ୱୟଂପୁରା
କ୍ଲାସ - ୪, ସାଇ
ଇଣ୍ଟର ନ୍ୟାସନାଲ
ସ୍କୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

୩

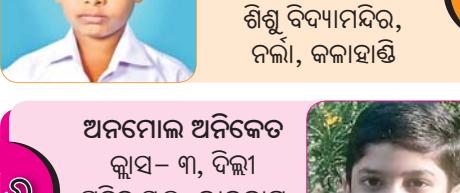
ମାହିକା ଭରଦ୍ଵାଜ
କ୍ଲାସ - ୧,
ଡେଙ୍କରେଶ୍ୱର ଲଂଳିଶ୍ଵର
ମିତିଯମ୍ ସ୍କୁଲ,
ପଟ୍ଟା, ଭୁବନେଶ୍ୱର

୪

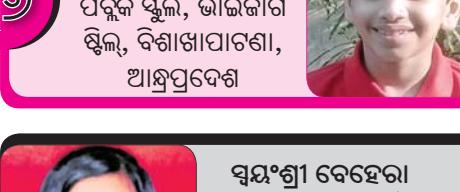
ସୋହମ ସାଗର
ରାଉତ
କ୍ଲାସ - ୪, ସରସତୀ
ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟାମନ୍ଦିର,
ନଳୀ, କଳାହାଣ୍ତି

୫

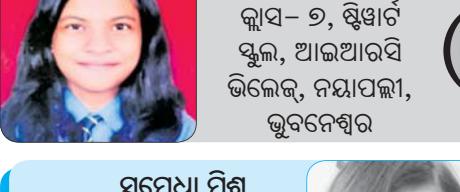
ଅନମୋଳ ଅନ୍ତିକେତ୍ତ
କ୍ଲାସ - ୩, ଦିଲ୍ଲୀ
ପର୍ଲିକ ସ୍କୁଲ, ଭାଇଜାଗ
ସ୍କୁଲ, ବିଶାଖାପାଟନା,
ଆନ୍ତରିକପ୍ରଦେଶ

୬

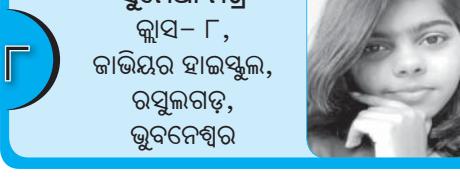
ସ୍ୱୟଂଶ୍ରୀ ବେହେରା
କ୍ଲାସ - ୭, ସ୍କିଞ୍ଚାର୍
ସ୍କୁଲ, ଆଇଆରସି
ଭିଲେକ୍ଷ, ନ୍ୟାସନାଲ,
ଭୁବବନେଶ୍ୱର

୭

ସୁମେଧା ମିଶ୍ର
କ୍ଲାସ - ୮,
ଜାଭିଯର ହାଇସ୍କୁଲ,
ରସ୍ମୁଲଗଡ଼,
ଭୁବବନେଶ୍ୱର

୮

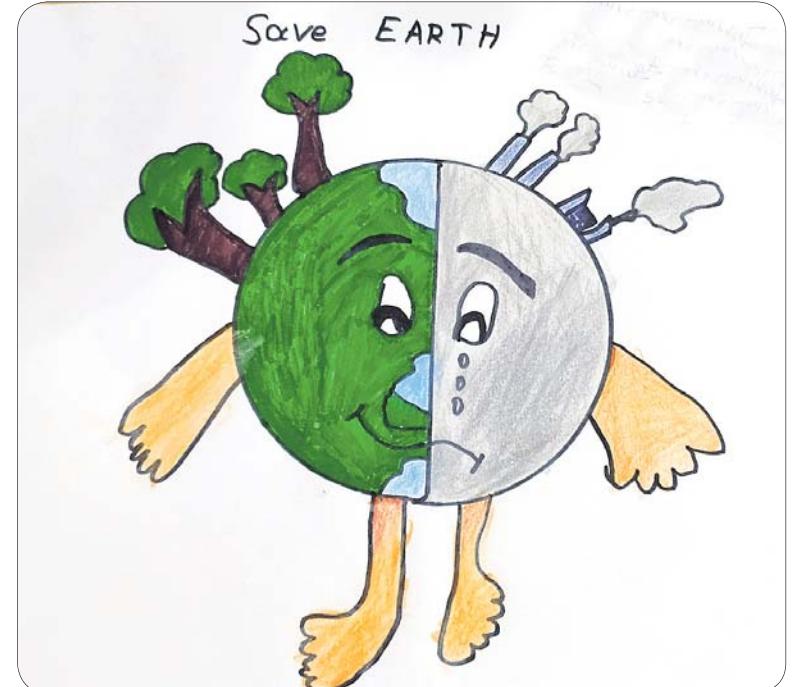
ଆୟୁଷ କୁମାର
ଦାସ
କ୍ଲାସ - ୧, ସିନ୍ଧି
ବିନାୟକ ପର୍ଲିକ
ସ୍କୁଲ, ବାଲେଶ୍ୱର

୯

ନିବେଦିତା ଗର୍ଭତ
କ୍ଲାସ - ୯, ଗ୍ରାମ
ପଞ୍ଚାୟତ ଉତ୍ତ
ବିଦ୍ୟାପାଠୀ,
ଭୀମକୋଳା, କଳାହାଣ୍ତି

୧୦

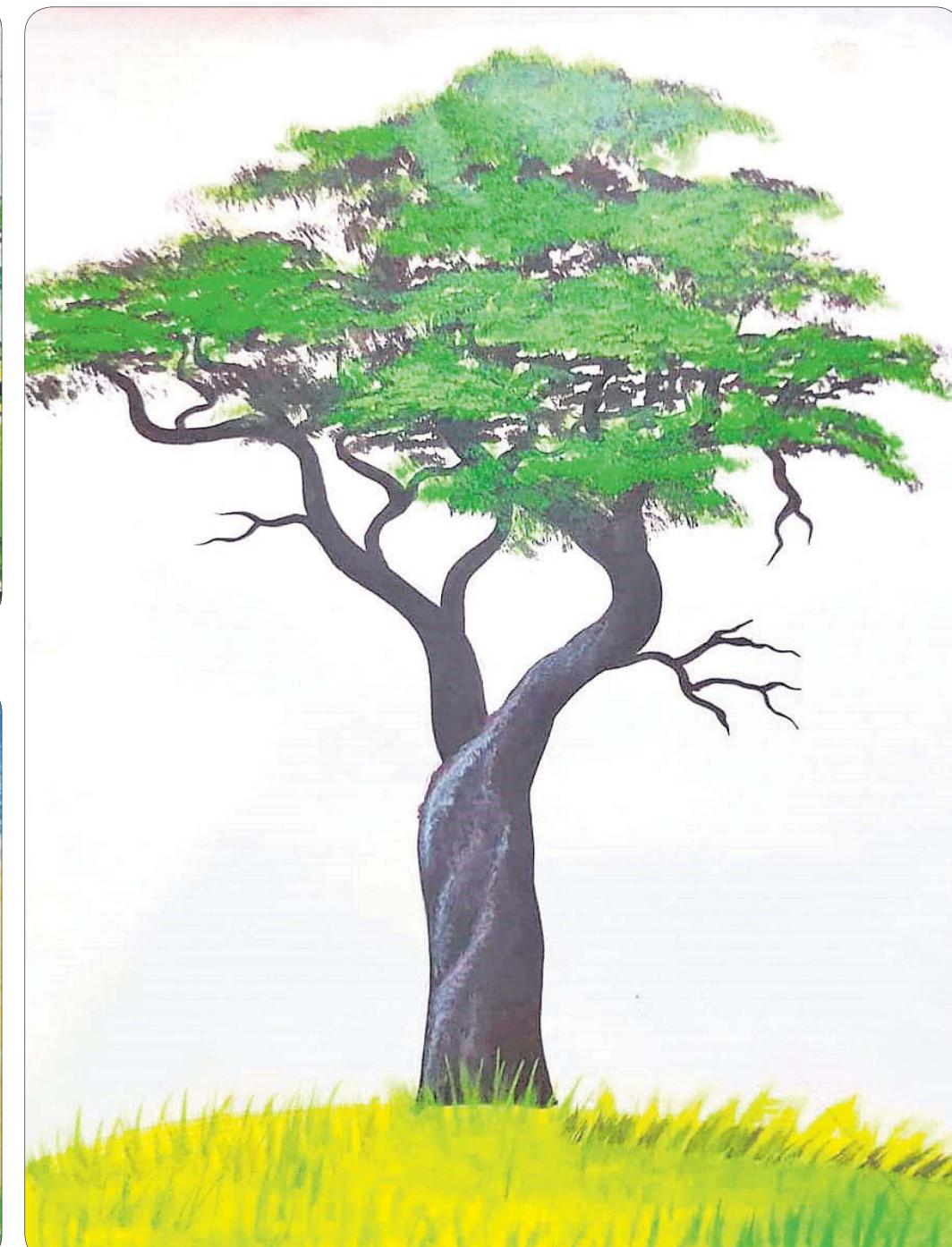
୧

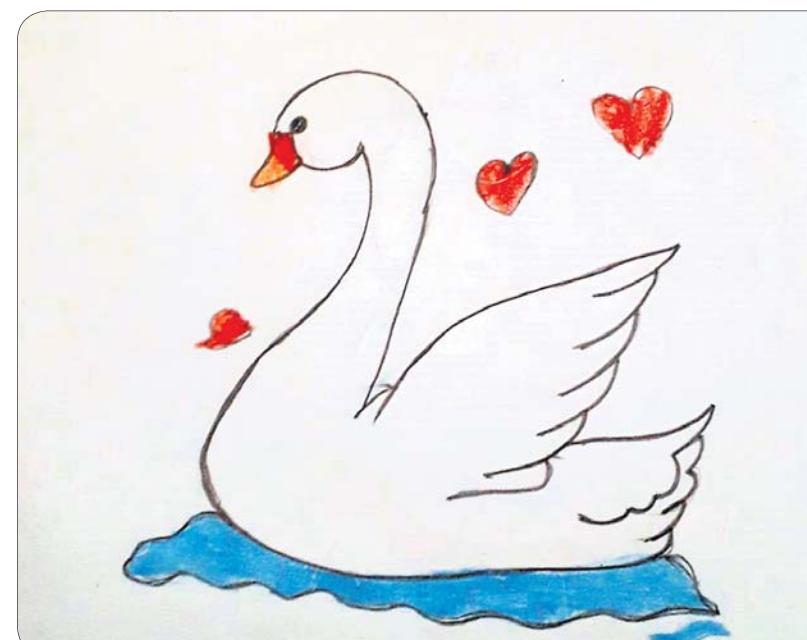
୨

୩

୪

୫

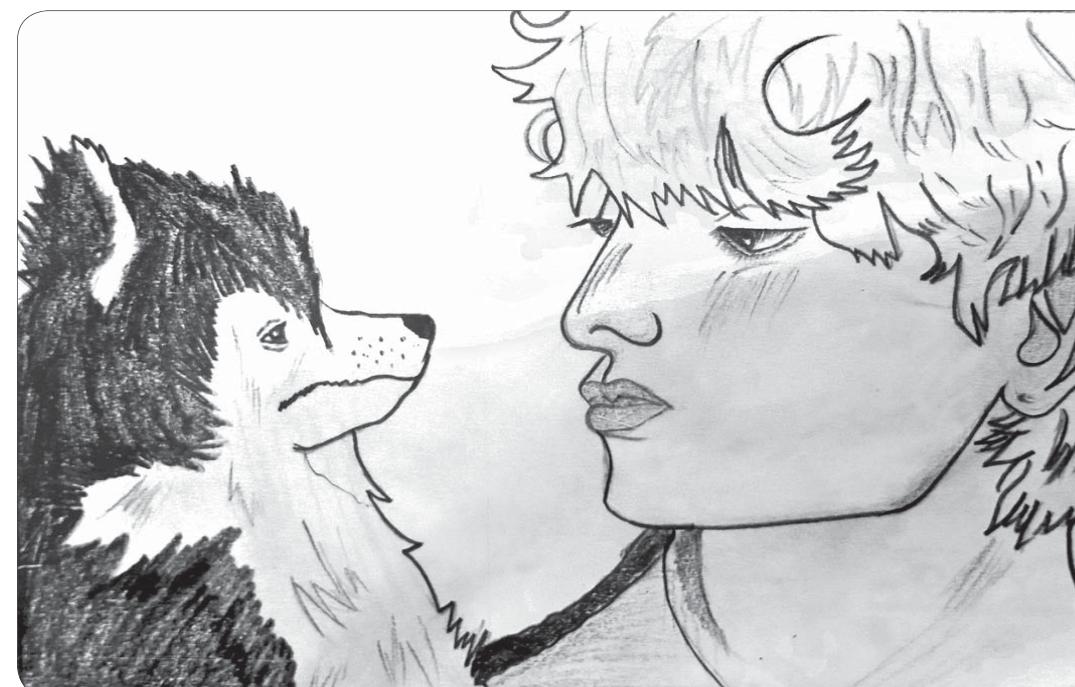
୬

୭

୮

୯

୧୦

୧୦

ମାଟି କଣ୍ଠେ

ମାଟିରେ ଗଢା ତୁ ମାଟି କଣ୍ଠେ
ଭଳି ଭଳି ଛାଞ୍ଚେ ହେଉ ସଜେଇ।
ଖଚକେ ନିଷ୍ଠାଶ ତାହାଙ୍କ ତୋର
ରହିଛି ସବେ କି ଯାନୁ ଶିଶ୍ଵାର।
ରଙ୍ଗେଇ ହେଉ ତୁ କେତେ ରଙ୍ଗରେ
ମନ ଲାଖୀଯାଏ ଦେଖୁ ତାହାରେ।
ବାକୁଡ଼ାର ପ୍ରିୟ ଖେଳନା ତୁହି
ଖେଳ ଖେଳି କାଳ ଦିଅନ୍ତି ବାହି।
ସାରତି ସାରାର ତୋତେ ଯତନେ
ସବୁର ବଜାର ଅଥା ଘରୋଇ ପ୍ଲାନେ।
ଦେଖୁଲେ ତୋଠାରୁ ଫେରେନା ଆଖ
ବିଶାରିର ଡୁମୁନ ସେ ସାମୀ।
—ଦେବାଶିଷ ରଥ
ରାମେଶ୍ୱର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ଗଛ ଆମ ମିତ

ଗଛଟିଏ ସେତ ଗଛଟିଏ
ଭାରି ଉପକାରୀ ମିତ ସିଏ
ଅମ୍ବାଜାନ ଦିଏ ନିଜତି ଆମକୁ
ଆଜାରକାମକୁ ଶୋଷିନିଏ।
ପଥକ ଭାଇର ସାଥିଏ
ମିଠା ମିଠା ଫଳ ଦିଏ ସେ ଆମକୁ,
ତାଳେ ତାର ପକ୍ଷୀ ବସାକରେ।
ମାଟିକୁ ଜାହୁଡ଼ି ଧରେ ସିଏ
ବୃକ୍ଷ ବିନା ଆମେ ବଞ୍ଚିବାନି କେହି,
ଭାରି ଉପକାରୀ ମିତଟିଏ।
ପରିବେଶ ରକ୍ଷା କରେ ସିଏ
ତା'ଦିନା ବରଷା ଝୁଖନା ଧରାରେ,
ଚାଷାଭାଇ ମନ ଖୁସି ହୁଏ।
—କନ୍ଦର୍ପ ବେହେରା
କବି କୁଟିର, ତଳ୍ଳା, ରେହାଖୋଲ,
ସମ୍ମଲପୁର

ନାଲିଆ କଙ୍କି

ବାଢ଼ରେ ବସିଛି ନାଲିଆ କଙ୍କି
ଲାଞ୍ଛିତ ତାହାର ଯାଇଛି ବଙ୍କି,
ଯାଉଛି ଧରିବି ଥିଲାର ତାଙ୍କ
ଖେଳିବି ସାଥରେ ଦେବିନି କା'କୁ
ଖେଳିଯାର ପାଖୁ ଆଣିବି ତାଣି
ଦେବି ଶରଧାରେ ପିଆଇ ପାଣି,
ମୁଣ୍ଡକୁ ସେନେହେ ଆଉଁ ଦେଇ
ପଲେଇବି ସାଥେ ଘରକୁ ନେଇ,
ଲକ୍ଷ ରାତା ମିତା ହୋଇବେ ଖୁସି
ମନୀୟିବେ ଯାଇଥିଲେ କେ ରୁଷି,

ତା ସାଥରେ ସବୁ ସଙ୍ଗାତ ହୋଇ
ଖେଳ, ବୁଲି ଯିବେ ଯତନେ ଶୋଇ,
ଲାଗିବେନି ନିଜ ଭିତରେ କଳି
ଏକାଠି ରହିବେ ପିଲ୍ଲାଟି ଭଳି,
ବହୁ ଉପକାର ମୋହର ହେବ
ସାଥେ ତୁହି ଗଲେ କାମଟି ଦେବ।

—ଧାରେନ୍ଦ୍ର ମଳିକ
ନୀଳକଣ୍ଠପୁର, ମଙ୍ଗଳପୁର, ଯାଜପୁର

ବଢ଼ିଲାଣି ଖରା

ସୁରୁଜ ଦେବତା କଲେଣି କୋପ
ଗାଇଁ ଚାଇଁ ଖରା ବଢ଼ିଲ ତାପ
ଗମ ଗମ ହୋଇ ବହର ଖାଳ
ଶୁଖିଲାଣି ସୁରୁ ନଈ ଓ ନାଳ।
ସାଇଁ ସାଇଁ ବହେ ଖୁଣିବଦନ
ତତ୍ତ୍ଵ ବିକଳ ଜମଜାବନ
ପୁଣ୍ଡପଟା ଖରା ନହୁଏ ସହି
ଖାଇବାକୁ ଭଲ ପଖାଳ, ଦହି।
ପଇତ୍ର, କାଳୁଡ଼ି, ସରବତ, ଲଦି
ଖାଇବାକୁ ଭାରି ଲାଗର ଖୁସି
ଆୟ, ତରଭୁଜ, ପଣସା, ବେଳ
ବରିବାରେ କେତେ ଫଳ ଓ ଫୁଲ।
ଖରାରେ ବାହାରେ ନ ଯିବା କେହି
ଗଲେ ଯିବା ପାଣି ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ
ଛତା, ଜୋଟା, ଚୋପି ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ
ଅଂଶୁସାତ ଭୟ ନ ଥିବ ପିଲେ।

—ଅନୁଲିପ୍ରା ମିଶ୍ର
ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷୟିପ୍ରୀ, ମହିଳୋ, ଜଗତ୍ସିଂହପୁର

ଚିନିଜ ଓର୍କର୍ସ ରେକର୍ଡ୍

ପିଲାମାନେ, ତୁମ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ମୁୟିଜିକାଳ ଜନଶ୍ରୁମେଷ୍ଟ ବଜାଇବା
ପାଇଁ ଭଲ ଲାଗେ। ଜାଣିରଖ ତୁପୁରାଜ ପାଣ୍ଡ୍ୟା ମାତ୍ର ଗର୍ବରେ ବୟସରେ
ତବଳା ମାଟ୍ରାର ଭାବେ ଚିନିଜ ରେକର୍ଡରେ ପ୍ଲାନ ପାଇଛନ୍ତି। ମୁୟାଇର ତୁପୁରାଜ
୭ବର୍ଷ ବୟସରେ ତବଳା ବଜାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ସେ ଛୋଟବେଳୁ
ଜେଜେମାଆଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ଆଧାରିକ ଗାତ୍ର ଶୁଶ୍ରୂତିଲେ। ଧୀରେ ଧୀରେ
ସେହି ଗାତ୍ରର ତାଳେ ତାଳେ ଆଲୁମିନିୟମ ତବା ଧରି ବଜାଉଥିଲେ। ସେ

ସର୍ବକିନିଷ୍ଠ ତପଳା ମାଟ୍ରାର

ତବଳା ବାଦନ କରିଥିଲେ।
୪ବର୍ଷରେ ଦୂରଦର୍ଶନର
ଏକ ଗ୍ରେଗ୍ରେଗ୍ରାମରେ ଭାଗ
ନେଇ ଅନେକ ପ୍ରଶାଂସା
ସାଉଁ ଥିଲେ। କମ୍ବ
ବୟସରେ ସେ ୨୦୦୩
ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ
ଭାଗ ନେଇ ତବଳା ବାଦନ
କରି ସାରିଛନ୍ତି।

ୱେରର

- ପୃଥ୍ବୀର ବୃହତ୍ତମ ଦେଶ
କେଉଁଟି ?
- ସବୁଠାରୁ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଶର ନାମ କ'ଣ ?
- ପୃଥ୍ବୀର ବୃହତ୍ତମ ମହାଦେଶ
କେଉଁଟି ?
- ଶୁଦ୍ଧତମ ମହାଦେଶର ନାମ କ'ଣ ?
- କେଉଁଟି ପୃଥ୍ବୀର ବୃହତ୍ତମ
ମହାସାଗର ?

ଗତଥରର

- ଜାଭେଲିନ୍ ଥ୍ରେ
- ପି.ଟି. ଉଷା
- ବିକାଶ ଗୋଟା
- ବଞ୍ଚିଙ୍କ
- ଦୂତୀ ଚାନ୍ଦ

କହିଲ ଦେଖ୍

ଶେଳାଙ୍କିଆ ଦେହ ଅଗଳ ତାହାର
ତାଳ ତା ପତର ଭରା
କି ଖରା ବରଷା ଶୀତ ସବୁଦିନେ
ତା ଲାଗି ମୁନ୍ଦର ଧରା
ଦିଏ ସେ ଶୀତଳ ଛାଇ
ତା ଛାଇରେ ଯିଏ ଘଣ୍ଟିଏ ରୁହୁଳ
ଆସେ ନିଦ ସାଥେ ହାଇ
ତା ନାମ କହିଲ ଭାଇ ?

ଉ- ବରାନ୍ତର

ଖରାଦିନ ହେଲେ ଖୋଜା ପଡ଼େ ତାକୁ
ଶୀତଳ ବୋଲି ତା ଜଳ
ଶୋଷିଲା ପେଟରେ ପିଇଲେ ସେ ଜଳ
ଦେହେ ଖେଳିଯାଏ ବଳ
ନୁହେଁ ସେ ଶୀତଳ କଳ
ନାଆଁଟ ତାହାର କୁହ ପିଲେ ଭାବି
ଭାବି ସିଏ ମିରିମଳ ।

ଉ- ଜଳଛତ୍ର

ପିଇଲେ ତା ରଷ ଏଇ ଖରାଦିନେ
ପେଟରୁ ଅଗଳ ଭଲ
ଆଇ କହୁଆନ୍ତି ତେରି ନ କରିବି
ବଜାରୁ ଆଣିବ ଗଲ
ଆଣିଲେ କରିବା ପଣା
ପିଲାଠାରୁ ବୁଢା ସେ ପଣା ପିଇବା
ପାଇଁ ହୋଇଥାନ୍ତି ବଣା
କୁହ ତା ନାଆଁଟ କିବ
ତା ରଷେ ସଭିଁ ହେଉଥାନ୍ତି ବାଲ
ହେଉ ନର ସୁର ଜଣ ।

ଉ- ବେଲପଣା

—ଆଶୋ କୁମାର ପ୍ରଧାନ
ଶିକ୍ଷକ, ଗୋବିନ୍ଦପୁର ଉତ୍ତି ବିଦ୍ୟାଳ୍ୟ, ରୋହିଗାଁ, ଗଞ୍ଜାମ
ମୋ-୨୪୧୯୧୯୧୦

ସିଙ୍ଗାପୁର

ପୃଥିବୀର ରହିଛି ତିମେଟି ସିରି-ଷ୍ଟେର ମୋନାକୋ, ଭାଟିକାନସିଟି ଓ ସିଙ୍ଗାପୁର । କିନ୍ତୁ ଯାହାର କୌଣସି ରାଜଧାନୀ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହାର ନାମ ଏପରି ରଖାଯିବା ପଛରେ ରହିଛି ଏକ କାହାଣୀ । ପାଲେଯାଙ୍କର ରାଜା ସ୍ୟାଙ୍କ ନିଲା ଉତ୍ତାମା ଥରେ ଏହି ଆରଲାଞ୍ଚରେ ଏକ ଜୀବ ବୁଲୁଥୁବାର ଦେଖୁ ତାହାକୁ ସିଂହ ଭାବିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ସିଙ୍ଗାପୁରା ଭାବେ ନାମିତ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ଥିଲା ଲାଭନ ସିଂହ ବା ସିଂହ ସହର । କ୍ରମଶଃ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୋଇ ସିଙ୍ଗାପୁରରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ହେଲେ ସବୁରୁ କୌଣସିଲ ବିଷୟ ହେଉଛି ଏଠାରେ ଆବୋ ସିଂହ ନାହାନ୍ତି ।

ସବୁରୁ ଦାମୀ ପାଣି ବୋତଳ

ଆଜା ଡିକ୍ରିଷ୍ଟାଲୋ ଟ୍ରିବ୍ୟୁଗେ ଏ ମୋଡ଼ିଲ୍‌ରୁ ପୃଥିବୀର ସବୁରୁ ଦାମୀ ପାଣି ବୋତଳ । ମାତ୍ର ୭୫୦ମିଲି ପାଣି ଥିବା ଏହି ଗୋଟିଏ ବୋତଳର ଦାମ ୨୦,୦୦୦ ଡଲାର ଅର୍ଥାତ୍ ୪୨,୪୩,୧୭୦ ଟଙ୍କା । ଯେଉଁଥାଇଁ ଏହା ରିନିଜ୍ ଥିଲୁଣ୍ଡର ରେକର୍ଡରେ ପ୍ଲାନ ପାଇଛି । ତେବେ ପ୍ରାତ୍ମକ ଏବଂ ଫିଜିରେ ମିଳୁଥିବା ଏହି ବୋତଳର ଦାମ ଅଧିକ ହେବା ପଛର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ଏଥୁରେ ଲାଗିଥିବା ୨୪ କ୍ୟାରେର ସୁମା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମୂଲ୍ୟବାନ ଧାରୁ ।

ପୁରୁଣା ଜାତୀୟ ପତାକା

ପୃଥିବୀର ସବୁରୁ ଓଳ୍ଟ ଫ୍ଲାଗ ବା ପୁରୁଣା ପତାକା ହେଉଛି ତେନମାକିର ଜାତୀୟ ପତାକା ‘ଭାନେତ୍ରର’ । ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦ ବର୍ଷ ତଳେ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୭୧୯ ମସିହାରେ ପ୍ରମୁଖ ହୋଇଥିବା ମୂଳ ପତାକାଟି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ରହିଛି । ତେବେ ସବୁରୁ ଅଧିକ ଦିନ ଧରି ରହି ଆସିଥିବା ଫ୍ଲାଗ ଭାବେ ଏହା ଗନ୍ଧିଜ୍ ରେକର୍ଡରେ ପ୍ଲାନ ପାଇଛି ।

ଆମ ମଣିଷ

ମଣିଷ ମଣ୍ଡିଷର ସାଧାରଣ ଓଜନ ୩ ପାର୍ଶ୍ଵ ବା ୧୪୦୦ ଗ୍ରାମ । ମହିଳାଙ୍କ ତୁଳନାରେ ପୁରୁଷଙ୍କ ମଣିଷ ୧୦% ବଢ଼ା । ହେଲେ ମହିଳାଙ୍କ ମଣିଷର ହିପୋକ୍ୟାମ୍ସସ୍ତରରେ ସହ ଜଡ଼ିତ ମଣିଷର ଏକ ଅଂଶ ୧୦% ପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ବଡ଼ । ତେବେ ଏକ କୌଣସିଲପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି, ଲକ୍ଷ୍ମନରେ ଥିବା ୨୫,୦୦୦ ସହରର ରାସ୍ତା ମନେ ରଖିବାରେ ହେଉଥିବା ମାନସିକ ବ୍ୟାଯାମ ଯୋଗୁ ସେଠାକାର କ୍ୟାବ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କର ହିପୋକ୍ୟାମ୍ସ ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ବଡ଼ ।

ପକ୍ଷୀ ମଳକୁ ତିଆରି କପି

ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନରେ ମିଳୁଥିବା କପି ମଧ୍ୟରୁ ବ୍ରାଜିଲର ଜାକୁ ବାର୍ତ୍ତ କପି ଅନ୍ୟତମ । କାରଣ ଏହା ବ୍ରାଜିଲର ଏକ ବିଲୁପ୍ତପ୍ରାୟ ଜାକୁ ପକ୍ଷୀର ମଳକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଏହାର ଦାମ କିଲୋ ପିଣ୍ଡା ଏକ ହଜାର ଡଲାର, ଅର୍ଥାତ୍ ଭାରତୀୟ ମୁଦ୍ରାରେ ୭୭ ହଜାର ଟଙ୍କା । ସୁଚନା ମୁତାବକ ଏହି କପି ପ୍ରାୟ ୨୦୦୦ ମସିହା ବେଳକୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।

ଆ

ଇ

ନୀ

ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟା ପଞ୍ଜିକ
୧୩ ବର୍ଷ / ତାଳଚେତ

ସୁମିଂଶ କୁମାର
୨ ବର୍ଷ / ଭୁବନେଶ୍ୱର